

1851. (október lesember arva át.)

12513/751.

5.)

Bácsú hangok.

Mig elválnál tőlem, a' ki tőn szeretlek
És bár gyermek, hű szívvel, atyámnak nevezlek
(Életem reményei jól terö atyáinak)

Kalgasd bús szavát a' bús földalának

Rövid volt az idő mellet veled életem

Alatta ám még is hosszúkat reméltem

Te tündér remények mint borotván a' főt
Céluhat, szeretve, te benned karolták.

Hidegnek tetstettem szemecidben, ércem,

Vissza tartortatott gyermeki szemérem,

Te szerelmem ölelt szellem karjával

Szívem mélyén hintett tithos és sókjával

Elmesé! s fájo' léltem csak az emlékeret

Félkedves merején találkozhat veled,

Akkor is bánattal tünhetsz fel elébe

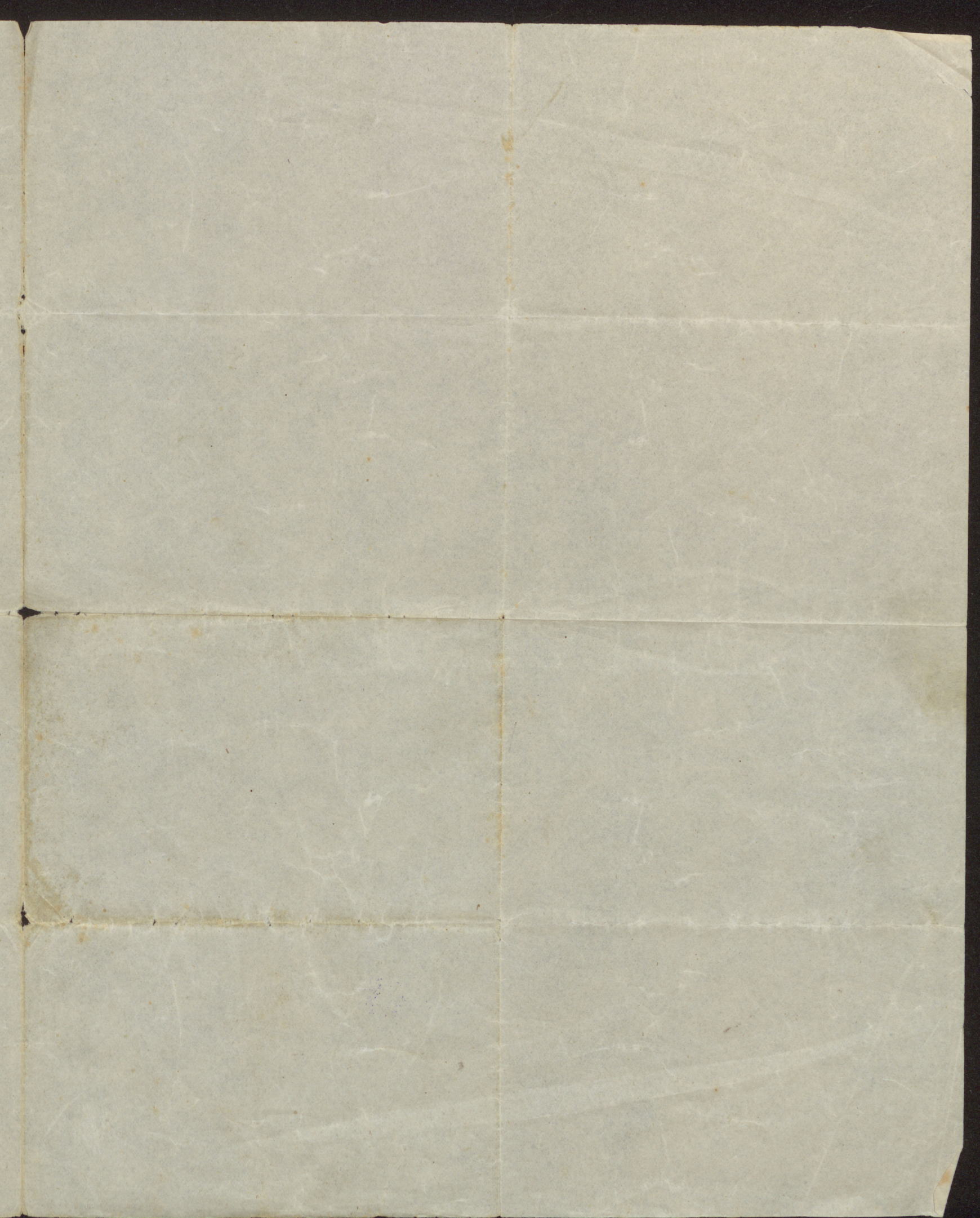
Mert keserü-édes a' múltnak emléke!

Midőn távol innen rajgi barátának,
Örülö sorai nyilt karal fogadnak,
Emlékett meg arról aki színt úgy szeret
Aki mellől a sors oly mérsire vetett!

Vagy midőn bajdban nyhülest keresve,
Függőd tekintetet vetnél gyermekekre,
Nem jutna eszedbe, hogy egy, ki távol van,
Eltét adná hogyha részt vehetne abban?

Te elég lomtornak bánatos panasza
Siető utadat tovább ne halasza,
Áldásom kövessen, áldásom kíséren,
Áldásom, balsorsot, soha ne ismerjen.

Heidän taivon rajiä barottua
Voih. soia nyk. karnel. f. g. adnaak,
Luk. h. m. g. a. d. t. a. d. k. i. n. d. i. g. y. s. e. e. t.
U. h. i. m. e. l. l. a. v. o. r. s. o. l. y. m. e. t. t. e. v. e. t. e. t.

U. h. i. m. e. l. l. a. v. o. r. s. o. l. y. m. e. t. t. e. v. e. t. e. t.

U. h. i. m. e. l. l. a. v. o. r. s. o. l. y. m. e. t. t. e. v. e. t. e. t.

U. h. i. m. e. l. l. a. v. o. r. s. o. l. y. m. e. t. t. e. v. e. t. e. t.